

LÄRARHANDLEDNING
HIERARCHY OF NEEDS
BACKA TEATER 2019

046
BACKA TEATER

LINDHOLMEN HISINGEN | WWW.BACKATEATER.SE | 031 708 71 01

Göteborgs Stadsteater

HEJ

En människas liv är ett sandkorn i en sandstorm på en blå prick en millisekund i evigheten i det oändliga. Ändå är en människas liv det enda hon har, just här och just nu. I dagens mätbara och instrumentella verklighet är just en människa något flyktigt och försumbart mellan diagram och variabler. Liv något stapelbart.

I politiska beslut fastslås möjligheten för den enskilda individen att få uttala ordet frihet trots att landets lagar i sin grund hävdar motsatsen. Men friheten är geografisk och pappersbunden.

Konstens möjlighet att skapa möten över tid och rum, att växelverka mellan verklighet och fantasi och skapa ögonblick av brådsjup insikt är något vi bör slå vakt om.

Varmt välkommen till Hierarchy of Needs.

Har du frågor inför ditt besök, tveka inte att höra av dig.

Med varma hälsningar

Erika Isaksson, informatör
erika.isaksson@stadsteatern.goteborg.se

SCENKONSTEN OCH TEATERN

Teatern är en av de få platser där vi tillsammans som individer upplever något som bara händer här och nu och aldrig mer. Det finns varken pausknapp eller möjlighet att få just exakt samma upplevelse igen. Vi möter tillsammans och reflekterar individuellt. Teatern är en plats där vi kan möta andras historier och kanske även få syn på oss själva. I mötet med det okända kan vi växa som människor.

Teater har använts till allt från att proklamera religion till att utforska skörheten i att vara människa i relation till andra. Som form har teatern tusentals år på nacken och är ett sätt att samtala om vår existens och tiden vi befinner oss i. Än idag spelas dramer som skrevs under antikens Grekland. Pjäser vid namn Oidipus eller Medea tolkas om utifrån den plats och tid skådespelet nu utspelas i.

Eftersom teater händer här och nu tillsammans med publiken är du som publik väldigt viktig. Just du får en roll i upplevelsen. Ett scenkonstverk i sig är en reflektionsyta och konst är det som händer i spegelbilden du upplever när du studsar dig själv mot dess yta. En konstupplevelse är subjektiv. Din upplevelse baseras på dina erfarenheter och associationer. Att uppleva konst, oavsett om det handlar om bildkonst eller musik, scenkonst eller litteratur är ett sätt för dig som människa att växa. Och kanske finns möjligheten att se och uppleva något du aldrig i din vildaste fantasi hade kunnat föreställa dig.

Vad är skillnaden mellan teater och film?

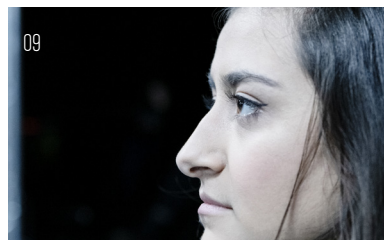
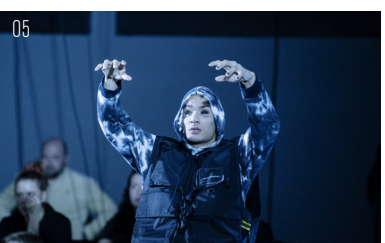
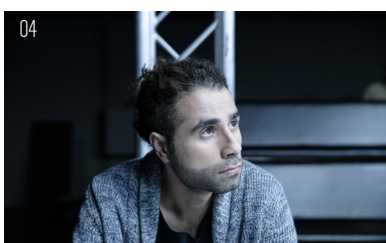
Varför skall en se teater?

Finns det en skillnad i hur en upplever saker om en gör det tillsammans med andra än om en är själv?

Hur är det att vara publik på en teater, är det skillnad från till exempel att gå på bio?

FRÅGOR

MEDVERKANDE

- 01 Adel Darwish
- 02 Josefin Neldén
- 03 Rasmus Lindgren
- 04 Ramtin Parvaneh
- 05 Marcel Gomes
- 06 Aleksandra Jovic
- 07 Ali Ktit
- 08 Nermin Asheti
- 09 Iman Rasho
- 10 Aliksander Okbatsion
- 11 Yafet Melake

INTERVJU MED ADEL DARWISH

Du är 26 år nu, när började du skriva pjäser?

Jag skrev min första pjäs 2013 och då var det en lärare i Syrien som sa: "Du har talang, du ska skriva mer." Så jag gick hem och tänkte att nu ska jag skriva! Men allt jag skrev kändes banalt och klyschigt. Nu har jag lärt mig att jag måste vara mottaglig och vänta på en idé som kommer till mig. Jag skulle kunna stå och prata med kungen och om en idé skulle komma till mig skulle jag ändå inte vara där, med kungen, jag skulle vara i min idé. Men om jag försöker hämta den själv, då fungerar det inte.

Vad är din drivkraft att skriva?

Jag skriver för att få vara i en värld som jag aldrig har varit i, hört eller sett. För att få skapa en helt ny värld. Det är fascinerande! Jag brukar bli rädd att det aldrig ska hända igen. Att jag aldrig mer ska få en idé och få uppleva den känslan igen.

Berätta om den här pjäsen, Hierarchy of needs, hur fick du idén till den?

Idén till den här pjäsen när jag under min praktik satte upp en pjäs på Skara Skolscen. Under gen-repet så var det fel på högtalaren. Vi fick ringa teknikern som var i Uddevalla och vi pratade med honom på videolänk. Då fick jag en aha-upplevelse. Han var i Uddevalla men samtidigt i Skara. Tänk om jag kunde göra samma sak med mina kompisar i Syrien: Uddevalla – Skara, Syrien – Sverige. De är på en teater, jag är på en teater. Vi kan göra en föreställning tillsammans!

Hur gick du till väga för att skriva den?

Det första problemet i min idé var: Hur ska publiken i Sverige förstå? Mina vänner pratar arabiska. Då kom jag på att jag helt enkelt kunde skriva in i manus att de pratade svenska och att det kunde bli en kul grej: "Kan ni svenska?" "Nej." "Men hur kommer det sig att ni pratar svenska nu?" "Det stod i manus." Det går att leka med. Det blir en förstärkning av en känsla av att det händer samtidigt som det har hänt och det blir en förvirring i vad som är på riktigt.

Jag ville skapa något drömskt och överkligt där allt är ändå logiskt. Så började jag samla alla hinder jag såg och lösa problemen för att på så sätt bygga en berättelse. Själva manus skrev jag på arabiska under våren 2017 och sedan översatte jag det till svenska, med hjälp av vänner.

Vad handlar den om?

Den handlar om att vara människa.

Vad är att vara människa?

Var kommer idéer ifrån?

FRÅGOR

LIVET

av Edith Södergran

>>Jag, min egen fånge, säger så:
livet är icke våren, klädd i ljusgrön sammet,
eller en smekning, den man sällan får,
livet är icke ett beslut att gå
eller två vita armar, som hålla en kvar.
Livet är den trånga ringen som håller oss fången,
den osynliga kretsen, vi aldrig överträda,
livet är den nära lyckan som går oss förbi,
och tusende steg vi icke förmå oss att göra.
Livet är att förakta sig själv
och ligga orörlig på botten av en brunn
och veta att solen skiner däruppe
och gyllene fåglar flyga genom luften
och de pilsnabba dagarna skjuta förbi.
Livet är att vinka ett kort farväl och gå hem och sova...
Livet är att vara en främling för sig själv
och en ny mask för varje annan som kommer.
Livet är att handskas vårdslöst med sin egen lycka
och att stöta bort det enda ögonblicket,
livet är att tro sig vara svag och icke våga. <<

(Edith Södergran, 1916)

Läs Edith Södergrans dikt och analysera.

Vad är din bild av livets mening?

Ditt liv och människan i det stora hela?

ÖVNING

Är växten död eller lever den?

Det har varit en princip i det senmoderna tänkandet att påståenden som inte kan bevisas eller motbevisas med de medel som människan förfogar över är meningslösa och alltså inte värda att uppmärksammas eller tas på allvar. En av 1900-talets mest inflytelserika filosofer; Ludwig Wittgenstein, skrev i slutorden till verket *Tractatus* att "Vad man icke kan tala om, därom måste man tiga".

Hur kan vi utmana tanken om livet och meningen när det enda vi vet är det vi talar om och det enda vi tar på allvar är det vi redan vet?
Kan vi utveckla nya upptäckter och organisera nya kollektiva former av samhörighet om vi sätter gränser för vår tanke?
Är tanken fri?

BAKGRUND: KRIGET I SYRIEN

En långvarig torka som berövat människor på landsbygden deras försörjning och tvingat in dem i städerna var en utlösande faktor för en rad folkliga uppror runtom i Mellanöstern 2011. Grogrunden för upproren hade funnits i decennier i form av ekonomiska orättvisor och avsaknad av personliga och politiska friheter.

Under den så kallade arabiska våren 2011 föll regimen Mubarak i Egypten och regimen Ben Ali i Tunisien. Också i Syrien protesterade människor under den arabiska våren, men där slog president Bashar al-Assad regim ner upproren med våld.

Under sommaren 2011 bildade avhoppare från Assads militär den Fria Syriska Armén, vars mål var att störta regimen. Syrien gled in i ett inbördeskrig, som snabbt involverade flera olika rebellgrupper bland annat de beryktade ISIS. Många av grupperna fick i sin tur stöd av olika utländska stormakter, som genom olika grupperingar försökte stärka sina intressen i Syrien och Mellanöstern.

Bashar al-Assads viktigaste allierade är Ryssland, Iran och Hizbollah. Regimen bekämpades av olika sunnimuslimska rebellgrupper med stöd av Turkiet, Saudi-Arabien och Qatar. De olika grupperingarna slogs i sin tur med andra sekulära rebellgrupper och regimen med stöd av USA, Frankrike och Storbritannien.

Rysslands mål är att bevara och stärka sitt inflytande i Mellanöstern där familjen al-Assad varit deras traditionella allierade. Iran stödjer al-Assad för att minska det sunnimuslimska inflytandet i regionen, medan Saudi-Arabien står på motsatt sida. Turkiet är allierade med Saudi-Arabien i den konflikten, men vill framförallt till varje pris förhindra uppkomsten av ett självständigt Kurdistan. En USA-ledd koalition med bland annat Frankrike och Storbritannien klev in som direkt aktör i konflikten för att stoppa rebellgruppen ISIS, genom stöd till sekulära grupper. Bland dem kurdiska grupper, vilket har skapat en konflikt inom NATO mellan Turkiet och USA-koalitionen.

Kriget har kostat mer än 450 000 människoliv och försatt 12 miljoner människor på flykt – majoriteten av dem är internflyktingar i Syrien. Nu - i februari 2019 – verkar kriget nå ett slut. Förutom enstaka rebellfickor har Bashar al-Assad återtagit kontrollen över landet, mycket tack vare stödet från Ryssland. Ryssland och Kina har också lagt veto mot flera resolutioner om Syrien i FN:s säkerhetsråd.

Efter att USA annonserat att man drar sig ut ur Syrien förs förhandlingarna om Syriens framtid främst mellan al-Assad, Ryssland, Iran och Turkiet. Förutom att al-Assad verkar behålla makten, är den framtiden ännu oklar.

LÄS MER:

<https://www.aljazeera.com/news/2016/05/syria-civil-war-explained-160505084119966.html>

https://www.washingtonpost.com/news/worldviews/wp/2018/04/12/syria-explained/?noredirect=on&utm_term=.ee589f1598c8

<https://www.businessinsider.com/war-syria-explained-countries-leaders-involved-conflict-2019-1?r=US&IR=T&IR=T>

ADEL

Han kommer att dö. Dom griper honom.

JOSEFIN

Varför det?

ADEL

Han sa det jävla ordet. Varför skrev jag detta i manuset, jag ville bara göra en teaterföreställning, jävla teaterföreställning, vad fan håller jag på med.

Frihet är ett begrepp som de flesta av oss hört, men vad betyder det?

Svaret finns inte, frågan är öppen. Visst finns det tolkningar av begreppet och dess innebörd blir tydlig primärt i avsaknad av någon form av frihet. Frihetsberövad som exempel.

Inom den politiska filosofin pratar en om frihet utifrån *positiv frihet* och *negativ frihet* och är ej att förväxlas med bra eller dålig frihet. Positiv frihet innebär möjligheten och förmågan att uppfylla sin egen potential i motsats till negativ frihet som syftar på frihet från hinder eller tvång. Positiv frihet innebär rätten att förverkliga oss själva tex att ha rätt att gå i skola, att uttrycka sig osv. Negativ frihet handlar om avsaknaden av förtryck utifrån.

Vid en strand längs med medelhavets kust samlas människor med olika förutsättningar och av olika anledningar. För några är det en efterlängtd semester från vardagens mätbara staplande, en möjlighet att tänka tankar till punkt, låta dessa flyga och skapa minnen att fylla livet med. Vägen dit gick igenom en passkontroll där pappret där pappret ger fri passage till planet och bort från grådaskig havregrötsfrukost och mötesanteckningar. För andra är det stranden där gummiflotten landar för deras papper, av samma material men med en annan stämpel, ger inget tillträde till flygplanet på andra sidan vattnet. Flykten över vattnet drevs av överlevnad. Samma plats. Olika ställen. För den ena blir pappret nyckeln till att kunna uttala ordet frihet. För den andra blir pappret en plats för den fria tanken.

Vad betyder frihet för dig? : FRÅGOR

Har du någon gång reflekterat över ordet? : FRÅGOR

Finns absolut frihet? : FRÅGOR

ATT SPELA SCHACK MED DÖDEN

1957 kom Ingmar Bergmans film **Det sjunde inseglet** och är ett av hans mest kända verk.

Den ikoniska scenen där riddaren Antonius Block spelar schack med döden har reproducerats och återupplivats till film från Håkan Bråkan, tecknade komikerna för Tio Söns 3.

Vad tänker ni att scenen handlar om?

<https://www.youtube.com/watch?v=eLVx8TrToM4>

**MASLOWS
HIERARCHY OF NEEDS**

Den här föreställningens namn, "Hierarchy of Needs", är den engelska benämningen på den så kallade behovspyramiden. Behovspyramiden är en psykologisk modell över vad som motiverar människor och den formulerades av den amerikanske psykologen Abraham Maslow år 1943. Behovspyramiden utgörs av en hierarki av olika behov som vanligtvis grupperas i fem nivåer.

I pyramidens bas återfinns människans fysiska behov. De som är nödvändiga för vår fysiska överlevnad. Att det finns vatten att släcka törsten med, mat att stilla hungern med, värme att skydda kroppen från köld med och behovet av sex för reproduktion.

Nästa nivå är behovet av trygghet. Att känna att en är skyddad från fysiskt och psykiskt våld, kriminalitet och olyckor. Helt enkelt att känna att ens liv och tillvaro är någorlunda säkert.

Den tredje nivån är behovet av gemenskap. Att ingå i sociala sammanhang och känna att en ger och får kärlek från familj och vänner. Att, så att säga, få tillhöra en flock.

De här tre behoven kallas för bristbehov. Om de här behoven inte kan uppfyllas så uppstår det ett fysiskt eller psykiskt lidande hos varje människa till följd av törst, hunger, smärta, rädsla eller ensamhet. Att inte få de här behoven uppfyllda leder till en direkt plågsam tillvaro. När väl bristbehoven är uppfyllda, kan människan röra sig "uppåt" i pyramidens.

Fjärde nivån i pyramidens utgörs av behovet av uppskattning. När en människa väl känner att hen får tillhöra en gemenskap, vill hen gärna få uppskattning av gruppen för det hen kan och den hen är. Kort sagt att få respekt av andra och att utveckla en egen självrespekt.

Den femte – och högsta nivån – är behovet av självförverkligande. Att fritt få utveckla sina kunskaper och möjligheter för att bli den bästa versionen av sig själv som en kan vara. Det kan vara att förkovra sig i studier eller en hobby, att ägna sig åt välgörenhet och samhällsförbättring. Att skapa sig lycka.

Maslows modell har fått en hel del vetenskaplig kritik. Dels verkar det inte stämma att människor uppfyller sina behov i den ordningen som modellen föreskriver och många behov existerar parallellt.

Många människor föredrar till exempel att själva svälta, framför att låta sin familj svälta. Men framförallt har den fått kritik för att vara för generell och därmed omöjlig att bevisa med empiriska fakta.

Oavsett kritiken och den bristande bevisningen, har den fått ett enormt genomslag i efterkrigstidens tänkande om människan. Modellen är lätt att greppa, den är rationell och den är lätt att förklara för andra. Extra stort genomslag har den kanske haft i Sverige, där behovspyramiden varit ett starkt och återkommande tema i politiken och definitionen av vad välfärdsstaten är och ska vara. Under femtio-talet anammade Tage Erlander och Olof Palme Maslows idé om en behovspyramid, vilket fick långvariga konsekvenser i den praktiska politiken.

För vad behovspyramiden gör, är att den inte enbart tillhandahåller en psykologisk modell för vad som motiverar en människa. Den ger också en förment vetenskaplig modell för vad som vilar på välfärdsstatens ansvar och vad som vilar på individens ansvar.

Innan introduktionen av behovspyramiden ansåg svensk socialdemokrati att politikens och statens uppgift var att utjämna klassklyftor och skapa jämlikhet. Från femtio-talet och framåt blev uppgiften istället att möjliggöra för människor att individuellt förverkliga sig själva. Förenklat kan en säga att staten skulle sörja för de första tre stegen i modellen, medan det fjärde och femte steget överlämnades åt individen. Så istället för att slå in på en mer socialistisk väg om och försöka ge alla jämlikhet i resultat, valde socialdemokratin vägen att försöka ge jämlikhet i förutsättningar – som individen sedan fick förvalta utefter bästa förmåga. Det kan bland annat tydligt ses i det svenska skattesystemet, vars främsta syfte inte är att omfördela pengar mellan rika och fattiga. Inte heller är det till för att finansiera en stor armé för att hävda Sveriges makt i världen.

Det svenska skattesystemet är till för att finansiera alla medborgares rätt till de tre grundläggande nivåerna i pyramiden i form av vård, skola, social omsorg och ekonomiska bidrag. Bidrag som är kopplade till din tidigare inkomst istället för att vara ett bestämt belopp som är lika för alla. Skälet till det är att ditt liv inte ska förändras alltför drastiskt vid sjukdom eller pensionering (nivå två i pyramiden).

Socialdemokratin omsvängning från att främst vilja avskaffa klassklyftorna, till att möjliggöra för alla att förverkliga sig själva innebar att det gick från att vara ett renodlat arbetarklassparti, till att bli ett parti också för medelklassen. Det var ett

ideologiskt vägval som lade grunden till den unika maktposition som Socialdemokraterna haft i svensk politik.

Det var nog således ingen slump att Fredrik Reinfeldt i sitt tillträdestal som ny partiledare för Moderaterna valde att tala om Maslows behovspyramid och hur partiets politik borde anpassas till den. Vilket partiet gjorde och Fredrik Reinfeldt blev den förste borgerliga statsministern att bli omvald i Sverige.

Så oavsett bristen på bevis eller om människans strävan och längtan är mer och större än vad som ryms i Maslows pyramid, har den format den verklighet vi i Sverige lever i idag. Den finns där i finansieringsplanerna och styrdokumentet för skolan, vårdcentralen, kollektivtrafiken och Backa Teater.

Stefan Åkesson, dramaturg

Vart befinner du dig i Maslows behovstrappa?
Kan en befinna sig på flera steg samtidigt?
Påverkas din makt av vart du befinner dig på trappan?

FRÅGOR

VAD ÄR EGENTLIGEN MENINGEN MED LIVET?

FRÅGOR

Martin Heidegger (tysk filosof, 1889-1976) menade att vi vet att vi måste dö och vårt liv är en tillsdödentillvaro.

Livet har värde och dagarna har betydelse därför att människan är medveten om sin dödlighet. Men drivs vi inte samtidigt av vilja att bli odödlig?

Vad är egentligen en människas liv?

Varför strävar människan efter överlevnad?

Finns det ett varande efter döden, något vi kan kalla evigheten?

Är våra individuella öden förutbestämda eller kan vi forma vår egen framtid?

Inspelat parti:

Detta är alltså livet.

Någon har sagt att det är en triangel eller trappa. Någon har bestämt vilka behov som hör till dom längre trappstegen och vilka behov som hör till dom översta.

Någon har bestämt vem som ska vara skådespelare och vem som ska vara publik.

Någon har bestämt vem som ska vara härskare och vem som ska vara folk.

Vissa behov tillhör härskarna och vissa tillhör folket, vissa drifter finns hos skådespelarna och andra hos publiken.

Men jag vill vara både innanför och utanför alltihop. Vi vill lura tiden.

Någon har bestämt att framtiden är tom, att närvarande tid är plågsam och det förflutna bara ett missfoster. Allt har tryckts in i en triangel eller en trappa och rutinen tog kontroll över allt.

Det finns bara väntan, självmord och en ny historia som hände för jättelänge sedan.

Detta är alltså livet.

Det finns inget nytt.

Nytt är ett ord som blivit gammalt.

Vi skapar inget nytt med den här teaterföreställningen.

Vi klär bara upp det gamla och kallar det för nytt.

Det är bara publikens frisyrier och kläder som förändras. Och ljuset.

Vi kan inte lura tiden. För vi är födda i helvetet och bara djävulen styr våra steg.

Vi är små hjälplösa spelpjäser på en filmduk som styrs av en galen spelare.

Vår död är lika meningslös oavsett om den fångas på tv-skärmen eller sker i mörkret utanför.

ADEL

Förstår du inte att reaktionerna inte är logiska när det inte finns någon logik i värden. Vet du inte vad Gilgamesh sa? Slaven är lika mycket värd som sin herre. Där i lidandet finns något fördolt.

ADEL: Alltså pjäsen handlar om att jag är på en scen i Sverige, och mina kompisar är på en scen i Syrien. Så vi är på samma plats men på olika ställen.

JOSEFIN: Okej.

ADEL: Jag menar att det finns gränser mellan olika länder, men det finns inga gränser inom teater.

JOSEFIN: Nej, okej..

ADEL: Vi vill försöka lura tiden. På teatern kan vi vara samtidigt tillsammans, både innanför och utanför tiden. Vad tycker du?

JOSEFIN: Ja.. innanför och utanför tiden...

De fysiska gränser som idag delar upp världen och placerar människor in i nationella tillhörigheter är ett modernt projekt. Våra linjer i kartboken berättar olika historier. Europas olika linjer om förhandlingar och krig. Afrikas raka streck om en kolonial huggsexa styrd från Berlin av Europas herrar under sent 1800-tal. Gränser som delar upp och kräver skapade historier. Gränser som för vissa skapar trygghet. För andra innebär död.

Den globala teknologin gör individen mindre beroende av geopolitiska gränser och individuella hinder. Med hjälp av samtida teknologi bryter vi vår gemensamma uppfattning av plats och tid, verklighet och ordning.

I en artikel publicerad den 8 februari 2019 berättar Robert Steen om hans nu döda sons liv. Sonens sjukdom begränsade hans fysiska liv till ett rum. Trots att han i den materiella världen var fängslad i sin tynande kropp, existerade han som Lord Ibelin Redmoore år ut och år in i spelet World of Warcraft. Bland ettor och nollor skapades livslånga relationer och vänskapsband omöjliga i den fysiska världen men likväl ovärderliga i individens liv och hans behov av kontakt och relationer.

(<https://www.svt.se/nyheter/utrikes/berattelsen-om-mats>)

Fundera kring ordet gräns.

Vad betyder det?

Vad finns det för positivt/negativt i gränser?

FRÅGOR

ATT PRATA SCENKONST

Var skall du börja och hur kan du föra samtalet om en konstupplevelse vidare? Syftet med att prata om en scenkonstupplevelse kan vara att ge var och en av individerna i klassen möjlighet till en djupare förståelse för just sin individuella tolkning.

Konst kan vara drabbande, härlig, svår eller ointressant. Men en av de främsta egenskaperna hos ett konstverk är just att oavsett vad du tycker om det så är det en reflektionsyta där du speglar dig själv – verket i sig fungerar som ett bollplank för dina egna värderingar. Som lärare behöver en inte vara expert på en scenkonstföreställnings innehåll, tematik eller problemställningar. Du som lärare är också en åskådare och har precis som dina elever din egen upplevelse av det ni ser ihop.

Att kunna prata om upplevelsen inom ett tydligt ramverk skapar en djupare analys av det en upplevt. Då ges möjligheten till att lyssna på andras individuella tolkningar utan att för den sakens skull hamna i polemik om vem som har tolkningsföreträde i värderingen av konstverket. Att i grupp kunna diskutera upplevelsen och lyssna på andra stärker oss som individer och vi lär oss även att avkoda andra delar av samhället.

Konst har alltid en mottagare och en avsändare. Konst är subjektiv och i en scenkonstföreställning består allt du ser av val. Det finns en anledning till att rummet ser ut som det gör. Att ljuset har just den nyansen, att kläderna ser ut på ett visst sätt och att ljudet är precis exakt så som det är.

Det finns en uppsjö av olika former av samtalsmodeller som går att presentera. Vi bygger modellen efter ”En väv av tecken” som baseras på en klassisk konstanalys.

Om en utgår från föreställningens form, hur det ser ut och vilka val som har gjorts, samt undviker så långt som möjligt att hamna i värderingar, så kommer en också djupare in i förståelsen för upplevelsen.

När en börjar samtalet så är det viktigt att klargöra att det inte finns något rätt eller fel i hur en tolkar. Det är också viktigt att sätta upp regler för samtalet, presentera hur det skall gå till. Börja inte i värderingar som bra, dåligt, svårt, jobbigt, utan börja med konkreta saker och gå sedan över till att tolka dessa. Allt går att analysera eftersom att allt är val. Utgå från dig själv och din upplevelse.

1. Vänta med värderingar.
2. Alla val i konstverket är medvetna val
3. Utgå från dig själv.

Lista beståndsdelar/tecken (gör detta gemensamt och kom ihåg, inga värderingar eller tolkningar):

Tecken är konkreta saker du ser. Ingenting är för enkelt. Ett fält med färg. En stol. Ett bord. Ingenting skall i detta skede tolkas. En sax är en sax. En färg är en färg. En katt är en katt. Ett ord är ett ord.

Skapandet av listan bör ta sin tid. Ju fler tecken ni samlar desto mer har ni att plocka ifrån när ni analyserar.

Tänk utifrån de olika variabler en scenkonstföreställning består av:

När började föreställningen?

Ljus

Ljud

Scenografi

Kostym

Mask (smink)

Rörelser

Text

Beskriv så sakligt och detaljerat som möjligt händelseförloppet/upplevelsen.

DÄREFTER: sök symboler, teman och syften - varför ser det ut som det gör?

Hur används tiden i föreställningen?

Hur används publiken?

Vem är du i relation till det som sker?

046

HIERARCHY OF NEEDS

AV: Adel Darwish

REGISSÖR: Mattias Andersson

SCENOGRAF: Maja Kall

DRAMATURG: Stefan Åkesson

KOREOGRAF: Denny Hultén / Twisted Feet

KOSTYMÖR: Helena Arvidsson O'Byrne

KOMPOSITÖRER: Kristina Issa, Jonas Redig

LJUD: Jonas Redig

LJUS & VIDEO: Tomas Fredriksson

MASKÖR: Josefin Ekerås

DANSTRÄNING: Twisted Feet

REGIASSISTENT: Felicia Stjärnsand

FÖRESTÄLLNINGSFOTOGRAF: Ola Kjelbye

PROGRAM: Dramaturgiet

PROGRAMLAYOUT: Jonas Kündig

Adel - Adel Darwish

Svensk skådespelare - Josefin Neldén

Publik 1/skådespelare - Rasmus Lindgren

Publik 2/skådespelare - Ramtin Parvaneh

Publik 3/dansare/skådespelare - Marcel Gomes

Publik 4/dansare/skådespelare - Aleksandra Jovic

Publik 5/ungdom/skådespelare/dansare - Ali Ktit

Publik 6/ungdom/skådespelare/dansare - Nermin Asheti

Publik 7/ungdom/skådespelare/dansare - Iman Rasho

Publik 8/ungdom/skådespelare/dansare - Aliexsander Okbatsion

Publik 9/ungdom/skådespelare/dansare - Yafet Melake

ATTRIBUT/REKVISITA: Theresia Caballero Knevel,

Ulrika Kerstindotter

KOSTYMMÄSTARE: Ellinor Landal

KOSTYMVÅRD: Malin Garellik

SCENTEKNIKER: Stefan Kirchhoff, Krister Nylander

DEKOR & BYGGE: Backa Teater teknik, Tom Ekman Snickeri

KONSTRUKTÖR: HH Performance

TEKNISK CHEF: Sven Ove Fransson

PRODUCENT: Anna Isakson

PRODUKTIONSASSISTENT: Siri Hanbert, Emelie Wessberg

INFORMATÖR & LÄRARHANDLEDNING: Erika Isaksson

MARKNADSFÖRARE: Hanna Johansson

PUBLIKARBETARE: Ulrika Andersson

CHEFSPRODUCENT/ADMINISTRATIV CHEF: Lisa Nowotny

KONSTNÄRLIG LEDARE: Mattias Andersson

VD: Björn Sandmark

TACK TILL: Eva Ahlberg, Eva-Britt Andréson, Kristina Berneholm, Finn Chung, Gunnar Themar, Kulturens Bildningsverksamhet, Högskolan för Scen och Musik, Institutionen för Kulturvetenskaper, Sara Sommerfeld, Astrid von Rosen

MUSIK: All musik i föreställningen är komponerad av Jonas Redig och Kristina Issa

Hierarchy of Needs är en del av Atlas of Transitions 2017-1447 och medfinansieras av programmet Kreativa Europa

URPREMIÄR på Backa Teater 1 mars, 2019

FÖRESTÄLLNINGSLÄNGD: 1 tim 20 min, ingen paus

VIDEOSKÅDESPELARE: Obay Alskoja, Milad Alsayhwy,

Ahmad Katrib, Lugen Skouzam, Diana Tayara,

Noorvan Bourhan, George Eid

ATLAS OF TRANSITIONS

Vad är Europa? Är det ett geografiskt område som sträcker sig från Medelhavet i söder till Ishavet i norr? Eller är det en blodig historia? Eller är det en idé som ännu inte förverkligats?

Backa Teaters föreställning *Hierarchy of Needs* är en del i det europeiska samarbetet Atlas of Transitions, som sammanför nio olika konstnärliga centra i sju olika europeiska länder. Samarbetet har sin upprinnelse 2015 när en stor mängd människor sökte tillflykt i Europa och utgår från de sociala, kulturella och politiska dynamiker som synliggjordes i och med det.

Samarbetet sträcker sig över tre år och syftar till att kartlägga en europeisk kulturell geografi som är stadd i förändring. Men till skillnad från 1800-talets och 1900-talets kartor som var försök att fixera ett område och låsa fast det i termer av koordinater, så är den här kartläggningen ett försök att omsätta den dynamiska kraft som uppstår när gamla geo-politiska gränser luckras upp i social, konstnärlig och vetenskaplig verksamhet.

Förutom Backa Teaters konstnärliga verksamhet, som resulterat i föreställningen *Hierarchy of Needs*, har det under året parallellt genomförts ett pedagogiskt samarbete med danskompaniet Twisted Feet, som hållit dansklasser för unga personer med erfarenheter av flykt.

Den akademiska dimensionen av projektet drivs av Astrid von Rosen och Finn Chung, från Göteborgs Universitet, Institutionen för kulturvvetenskaper. De följer projektet utifrån akademiska frågeställningar. Chung undersöker frågan om hur kultur kan skapa tillhörighet och von Rosen frågar om hur kroppen fungerar som ett levande arkiv för erfarenheter och förändring.

Projektets olika delar kommer att knytas samman i en internationell konferens på Backa teater 8-11 maj i 2019. Vidare kommer alla deltagares sociala, konstnärliga och vetenskapliga processer att resultera i en webbaserad Atlas of Transitions som samlar dokumentation och artiklar om de olika projekten. Dock är syftet med atlasen inte dess upprättande. Syftet finns i den upptäcktsresa som varje kartläggning innebär.

Genom att sudda i de invanda föreställningar vi har om vad nationen, Europa och världen är, kan vi skapa ett okänt område. Likt de vita fläckar som på gamla kartor märktes ut som Terra Incognita och var föremål för allehanda fantasifulla beskrivningar om vad som doldes i det ännu outforskade. För det är där i det ännu inte bestämda som vi kan tänka om och förnya vad Europa är och kan vara. Hur ser Terra Incognitas konturer ut om ljuset vi ritar Europas kulturella karta i inte faller in från historien utan från framtiden?

DELTAGARE

Emilia Romagna Teatro (Bologna, Italien), Cantieri Meticci (Bologna, Italien), Teatr Powszechny (Warszawa, Polen), Le Channel Scene Nationale de Calais (Calais, Frankrike), A.T.K (Elbasan, Albanien), Tjeter Vizion (Elbasan, Albanien), Theatre de Liege (Liege, Belgien), Motus Terrae (Aten, Grekland), Göteborgs Stadsteater/Backa Teater (Göteborg, Sverige)

FÖR MER INFORMATION: www.atlasoftransitions.eu

ATLAS OF TRANSITIONS GA n. 2017-1447 medfinansieras av EU programmet Kreativa Europa

**||| ATLAS OF
TRANSITIONS**

